

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นได้รวมทั้งร่างของลูกทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย เวลานั้นลูก ๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและตั้งนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้

คำถาม: ด้วยคำพูดใดที่ลูกสามารถให้สาส์นของพ่อแก่ทุกคน?

คำตอบ: บอกทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาของมรดกที่มีขีดจำกัดได้มาถึงจุดจบแล้วในขณะนี้ นั่นคือบัดนี้นั้นได้มาถึงจุดจบแล้วในเวลานี้ อาณาจักรของราวันกำลังจะจบลงในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวันของกิเลสทั้งห้า นี่คือนิยามแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและตั้งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกเพียงแต่เข้าใจยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดสภาพของลูกก็สามารถจะกลับมาสูงส่งได้

โอมชานติ ลูก ๆ ทางจิตกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้? ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน หนึ่งในนั้นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและอีกหนึ่งในนั้นคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน เมื่อเริ่มแรกของการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนหรือบัดนี้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกทุกคนก็กราบไหว้บูชาชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านสอนลูก ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่จะเปลี่ยนจากเทพเป็นมนุษย์และใช้เพียง 1 วินาทีเท่านั้นที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูก ๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ท่านคือครูและสัทครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านสอนโยคะแก่พวกเราเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ท่านเองนั้นพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ โอ ลูก ๆ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดเพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นโลกเก่านี้กำลังเปลี่ยนแปลง ลูกไม่ต้องอยู่ที่นี้อีกต่อไป พวกเขาได้สร้างอาวุธยุทโธปกรณ์ ฯลฯ เพื่อที่จะทำลายโลกเก่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยเหลือด้วยเช่นกัน การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูก ๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้พวกเรากำลังจะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกต้องละทิ้งโลกเก่าและร่างเก่านี้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในโลกนี้รวมทั้งร่างของลูกทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็ต้องถูกทำลาย เวลานั้นพวกเราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน พวกเราจะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่โดยที่ไม่ได้กลับไปบ้านก่อน เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เหล่าเทพนั้นคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้ไม่มีตัวตนและแล้วในโลกมนุษย์เหล่าเทพนั้นก็สูงสุด พวกเขาเป็นมนุษย์ด้วยแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่งและแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกต้องเปลี่ยนจากการมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นการมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไปสู่ยุคทอง ใครต้องไปที่นี่? ลูก ๆ ต้องไปที่นั่น ลูก ๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องให้สาส์นของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกที่มีขีดจำกัดในเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่อได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของกิเลสทั้งห้าของราวัน ทั้งหมดนั้นเฝ้าแต่รับความทุกข์ พวกเขาเพียงแต่ได้รับบาปตีแห่งๆ พ่อมาและปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวันและทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ นอกเหนือจากพ่อแล้วไม่มีใครสามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กและมีศาสนาอยู่มากมาย พ่อตัวท่านเองนั้นนั่งที่นี่และให้คำแนะนำของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก ๆ ลูกเพียงแต่เคยพูดว่า: “พระเจ้า” และ “ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกไม่ได้รู้ว่าท่านเป็นพ่อ ครู และครูของลูกด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าเป็นสัทครู ท่านนั้นเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะด้วย ลูกนั้นก็เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณและมนุษย์ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะนั้นกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายน้อยอยู่ในเวลานี้ ท่านไม่ได้ถือกำเนิด ดังนั้นคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ: พ่อไม่ได้มีพาหนะของพ่อเองดังนั้นพ่อจะสามารถชำระล้างลูก ๆ ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อต้องอาศัยพาหนะ แม้แต่ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะก็ต้องการบัลลังก์ เป็นมนุษย์ผู้มีบัลลังก์อมตะ ไม่มีใครอื่นมีบัลลังก์นี้ ลูกแต่ละคนต้องการบัลลังก์ ดวงวิญญาณ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะนั้นปรากฏตัวอยู่ที่นี้ ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านนั้นเรียกว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดลูก ๆ ดวงวิญญาณเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรร บัดนี้นั้นก็เรียกว่าเป็นกลางคืนและความรู้ก็เรียกว่าเป็นกลางวัน จงจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงอย่างยิ่ง มีเพียงสองสิ่งหลัก: อัลฟาและเบต้า พ่อและอำนาจในการปกครอง พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองแก่ลูก ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้นเหตุนี้เองที่จึงเรียกว่าเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ต้องมีบทบาทของท่านด้วย ท่านคือพระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใดและทุกคนก็จดจำท่าน พ่อพูดว่า: ไม่มีมนุษย์ใดที่ไม่ได้จดจำพ่อในหนทางของบัดนี้ ผู้ที่ทุกคนจดจำพ่อในหัวใจของเขาหรือเธอ โอ พระเจ้า! โอ ผู้ปลดปล่อย! โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด อย่างแน่นอนที่ท่านต้อง

ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่มีขีดจำกัดก็ให้ความสุขที่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้ว่าเวลานี้พ่อได้มาและท่านพูดว่า: ลูก ๆ ตัดขาดจากทุกคนอื่นและจดจำฉันพ่อของลูกเท่านั้น พ่อได้บอกลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าเมื่อเป็นเทพลูกนั้นก็อยู่ในโลกใหม่ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่นไม่ได้มีที่สิ้นสุดของความสุสนั้น ในบ้านใหม่ก็จะมีแต่ความสุขเสมอในขณะที่ในบ้านเก่าก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เหตุนี้เองพ่อจึงได้มีการสร้างอาคารใหม่สำหรับลูก ๆ โยคะของสติปัญญาของลูก ๆ นั้นก็หันเหไปสู่อาคารใหม่ นั่นคือบางสิ่งที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ในเวลานี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในโลกเก่ากำลังจะกลับไปสู่สุสาน ดินแดนของเทวดานางฟ้ากำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกสามารถที่จะมองดูยุคเหล็กและยุคทองด้วยเช่นกัน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกมองดูทุกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เมื่อผู้คนมาที่นิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์จึงทำให้พวกเขาสำนึกถึงยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในด้านหนึ่งก็เป็นยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งก็เป็นยุคทองและพวกเราอยู่ในระหว่างกลาง พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ที่ซึ่งมีมนุษย์อยู่น้อยนิดมาก ไม่มีใครของศาสนาอื่นใดไปที่นั่นเพียงลูกเท่านั้นที่ไปที่นั่นก่อน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ ลูกได้เรียกหาพ่อเพื่อที่จะถูกทำให้บริสุทธิ์ด้วยการพูดว่า: โอ บาบ่า ได้โปรดชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์และพาพวกเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เถิด ลูกไม่ได้พูดว่า: พาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนสูงสุด นั่นก็เรียกว่าบ้านที่แสนหวาน เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้านที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่ชั้นยาสซี ฯลฯ ให้คำสอน พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ของดินแดนแห่งความสุขพวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูก ๆ แล้วว่าศาสนาใดมาในเวลาใด ในต้นไม้อีกมนุษยก่อนอื่นก็เป็นรากฐานของลูก เมล็ดนั้นก็เรียกว่านายของต้นไม้ พ่อพูดว่า: พ่อ, นายของต้นไม้อาศัยอยู่เบื้องบน เมื่อต้นไม้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างที่สุดพ่อก็มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพมีต้นบันยานที่นำมหัศจรรย์ที่ซึ่งยืนต้นอยู่โดยที่ไม่มีรากฐานใด ๆ ในต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ด้วยศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่ได้คงอยู่ศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นคงอยู่ที่นี่ ลูกเคยเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกได้ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ๆ เล่นบทบาทที่รอบด้านเหตุนี้เองจึงได้มี 84 ชาติเกิดที่มากที่สุดและน้อยที่สุดของ 1 ชาติเกิดและแล้วผู้คนก็พูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครที่จะมีชาติเกิดเหล่านี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูก ๆ ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่ได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อเป็นอันดับแรก เหล่าเทพของยุคทองนั้นมีชีวิตอยู่เป็นอันดับแรก เมื่อดวงวิญญาณเหล่านี้กำลังเล่นบทบาทของพวกเขานี้ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดไปสู่ที่ใด? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดนั้นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบในเวลานั้น ดังนั้นดินแดนแห่งความสงบนั้นก็แยกห่างไป อย่างไรก็ตามก็เป็นเพียงโลกนี้เท่านั้นที่มีการแสดงบทบาทที่นี่ ในโลกใหม่ลูกต้องเล่นบทบาทของความสุสนั้นในโลกเก่าลูกต้องเล่นบทบาทของความทุกข์ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ นี่คือการจักรของราม ไม่มีมนุษย์ใดในโลกรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พวกเขาไม่รู้จักรู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด ๆ พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกและแล้วสิ่งนั้นก็หายไปสิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เพียงราชาโยคะโบราณที่ง่ายตายของบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ชื่อ “ราชาโยคะ” ก็ได้อ้างอิงไว้ในกิตะเช่นกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้มรดกแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากพ่อผู้สร้าง มนุษย์แต่ละคนคือผู้สร้างเพราะแต่ละคนสร้างลูก ๆ พวกเขาถือบราห์มาที่มีขีดจำกัดและผู้นี้คือบราห์มาที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างคือพ่อทางโลกและผู้นี้คือประาบิดา (พ่อของมวลมนุษย) ประาบิดาควรจะมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ในยุคทองหรือ? ไม่เลย ท่านต้องมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ที่ยุคทองคงอยู่ พวกเขาได้พูดว่ายุคทองและยุคเหล็กนั้นคงอยู่มาเป็นเวลาหลายหมื่นหลายแสนปี พ่ออธิบาย: แต่ละยุคนั้น 1250 ปี ต้องเป็นบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ต้องเป็นบัญญัติของบันไดที่ได้มีการแสดงให้ลูกเห็นว่าลูกลงมาอย่างไรด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นก็มีเหล่าเทพที่เป็นรากฐานหลังจากพวกเขาก็ได้มีผู้คนของอิสลามและศาสนาพุทธที่ลงมา พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันถึงความลับของต้นไม้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้คนถามลูกว่า: รูปภาพเหล่านี้, สร้างขึ้นมาอย่างไร? ใครได้สอนสิ่งนั้นแก่ลูก? บอกพวกเขา: บาบ่าได้แสดงสิ่งนั้นแก่พวกเราในฉนวนและแล้วพวกเราก็ได้สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นที่นี่ และแล้วพ่อก็เข้ามาในพาหนะนี้และแก้ไขสิ่งนั้นด้วยการพูดว่า: ทำเช่นนั้นเช่นนั้น ตัวท่านแก้ไขสิ่งนั้นด้วยตนเอง กฎณะก็เรียกว่าเป็นชัมม-ชุนดร้าแต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าเหตุใดเขาจึงได้ถูกเรียกเช่นนั้น เมื่อเขาเคยเป็นนายของดินแดนสุชาวดีเขาเคยสวยงามแต่แล้วเมื่อเขานั้นได้กลายเป็นเด็กชาวบ้านเขาก็ได้อยู่อย่างน่าเกลียดและเหตุนี้เองเขาจึงเรียกว่าเป็นชัมม-ชุนดร้า เขาคือผู้ที่มาเป็นคนแรก สิ่งเดียวกันนั้นก็ใช้กับลูกอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ก็คงอยู่ไป ใครก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น พวกเขาได้ลืมนิบาร์ต

และได้พูดว่าชาวฮินดูคือผู้อาศัยของฮินดูสถาน พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น เคยเป็นอาณานิคมของเหล่าเทพในบาร์ดและเวลานี้สิ่งนั้นได้หายไป พ่อมาเพื่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นใดก็มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ต้นไม้ไฟแต่ขยายตัว ในเวลานี้ไบเบิลและนิกายทั้งหลายก็ได้มาถึงจุดจบ ดังนั้นพวกเขาได้เพิ่มเติมความงามเช่นกัน และแล้วในเวลานี้เมื่อทั้งต้นไม้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างที่สุด พ่อจึงมาอีกครั้ง มีคำกล่าวว่า: เมื่อไหร่ก็ตามที่เป็นความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจะมา... ดวงวิญญาณนั้นไม่รู้จักตนเองหรือพ่อ ลูกไฟแต่ดูถูกดูหมิ่นตนเอง พ่อและเหล่าเทพ เมื่อลูกอยู่อย่างทาโมประธานและไม่รู้จักพ่อก็มา พ่อต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ให้ทานของชีวิตแก่มนุษย์นั่นคือลูกเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกนำพวกเขาออกจากความทุกข์ทั้งหมดและนั่นด้วยก็เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรได้มีการจดจำกันว่า: “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ใครคือผู้เป็นแม่ที่ลูกยกย่อง? ลูกๆ ผู้เป็นแม่คือผู้ที่ทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ แม้ว่าจะมีผู้ชายที่นี้ด้วยส่วนใหญ่ของลูกก็คือผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองพ่อจึงยกย่องลูกๆ ผู้เป็นแม่ พ่อมาและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับการยกย่องอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะไปสู่โลกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจงยืนอยู่ในการบรรจบพบกัน กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและขณะที่ยังมองดูทุกสิ่งจงเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับโลกใหม่ ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน
2. ให้ทานของชีวิตแก่ทุกคนและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน สร้างสมและพอใจผู้อื่นให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกได้รับการช่วยเหลือจากพ่อในการกลับมาเอาชนะมายาโดยการอยู่อย่างซาบซึ้งของชัยชนะที่ได้รับประกันไว้แล้ว ลูกๆ ผู้ที่มีค่าของการได้รับการช่วยเหลือหลายล้านเท่าจากพ่อได้ออกคำสั่งทำลายมายา: หน้าทีของเธอ(มายา)คือการมาและหน้าที่ของเราคือการได้รับชัยชนะ พวกเขาคิดว่าสิงโตของมายาเป็นเหมือนกับมดเพราะว่าพวกเขาเชื่อว่าอาณานิคมของมายาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและที่พวกเขาเคยเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะนับครั้งไม่ถ้วนและชัยชนะของพวกเขาได้รับประกันไว้แล้ว 100% ความซาบซึ้งของการได้รับประกันนี้ทำให้พวกเขามีสิทธิ์ต่อการช่วยเหลือหลายล้านเท่า ด้วยความซาบซึ้งนี้พวกเขากลับมาเอาชนะมายาได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สะสมพลังของความคิดและใช้สิ่งนั้นสำหรับตนเองและสำหรับโลก

*** โอม ชานติ ***